

Для проведення відеоконференцій використовують додатки: Zoom, Microsoft teams, Skype, Google Hangout.

Онлайн-дошки для дистанційного навчання дозволяють працювати всією групою, полегшують педагогом подачу матеріалів, серед поширених: Whiteboard, Twiddla, AWWApp.

Серед ігрових додатків педагоги найчастіше використовують: Kahoot, Quizlet, Learningapps. Для створення тестів й завдань - Майстер-Тест, ClassMarker, Easy Test Maker.

Для створення якісних презентацій використовують програми Canva, Prezzi, Microsoft PowerPoint, DoodleCast Pro, а поширення домашніх завдань - Padlet, ClassDojo, для створення інфографіка - Infogr.am, Creately

Мобільні додатки відкривають перед педагогічними навчальними закладами нові можливості для удосконалення навчального процесу, підвищення якості освіти та підготовки більш компетентних майбутніх педагогів професійного навчання.

Список використаних джерел

1. Ковальчук В.І., Сорока В.В. Застосування інноваційних цифрових технологій у підготовці педагогів для сфери професійної освіти. Інноваційні освітні технології: світовий і вітчизняний досвід використання в системі неперервної освіти: монографія / відповідальні редактори Барановська Л.В. (Київ, Україна), Морська Л.І. (Жешув, Республіка Польща). Біла Церква : ТОВ«Білоцерківдрук». 2022. 238-249 с.

2. Стратегії інтенсифікації вищої гуманітарної освіти в Україні та країнах ЄС: монографія / О. В. Малихін, В.І. Ковальчук, Н. О. Арістова, Р. А. Попов, І. С. Гриценко. Київ: НУБіП України, 2017. С. 7–134.

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ПОЧУТТЄВОЇ СФЕРИ УЧНІВ ЗА ВАЛЬДОРФСЬКОЮ ПЕДАГОГІКОЮ ЗАСОБАМИ МИСТЕЦЬКОЇ ТВОРЧОСТІ

Вікторова П. Є.

аспірантка кафедри теорії і

методики технологічної освіти

Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка, м. Полтава

Педагогічний практичний досвід показує, що сучасне навчання у школах у більшій мірі робить значний акцент на інтелектуальний розвиток

учнів. Щодня об'єм інформації у світі збільшується щонайменше у два рази. Відповідно у багатьох може виникати страх, що молоді люди просто не встигнуть за таким стрімким розвитком прогресу і неодмінно за шкільні роки треба встигнути їм дати якомога більше знань. Але чи дійсно це так? Чи реально досягнути такої мети? Вочевидь ні. Працюючи такими темпами можна отримати у ранньому віці неврози, фрустрацію, у гіршому випадку депресію. Додаймо сюди тиск від психічного навантаження від воєнних дій в Україні і картина сучасного школяра могла б бути дуже сумною.

Але! Останнім часом все більше та більше навколо лунає прогресивних думок, про те, що дітям необхідний не лише інтелектуальний розвиток [2]. Зокрема засади вальдорфської педагогіки декларують принципи у яких до уваги береться вся людина (мислення, почуття, воля) [3; 5]. Дитина, школяр і кожна людина зокрема це не лише мозок та інтелект. Людина має почуття, потреби та мрії. І беручи це до уваги, під час вибудовування шкільних програм, ми можемо не лише допомагати учням отримувати нові знання та розвиватись, але і терапевтувати їх впроваджуючи діяльність різного кшталту.

Наразі одними з сучасних запитів світу є креативне мислення, навички по втіленню нових ідей та здатність швидко опановувати нове, тобто вміння вчитись. На нашу думку саме на це варто робити наголос під час навчання школярів.

Якщо взяти до уваги, те що було вже зазначено у двох попередніх абзацах, то вагомою складовою навчального процесу мають бути не лише предмети інтелектуального напрямку, але й творчо-мистецького. Такі як різноманітні види мистецтва (музика, живопис, мистецтво руху) та роботи руками (рукоділля, робота з деревиною, з металом, з лозою, картоном).

Зробимо акцент на останньому виді діяльності, оскільки це є співзвучним з темою наукової роботи. Робота руками – це є закладання основ ремесла, вольова та мисленева діяльність, це шлях від мрії до її втілення, від ідеї до реалізації, а також оволодіння новими навичками та отримання конкретного, практичного результату.

На уроках ремесла, за вальдорфською програмою, використовуються різні матеріали (деревина, лоза, мідь, камінь). Під час роботи з деревиною на уроках ремесла вчитель обов'язково обирає для учнів види робіт, які відповідають їх віковим особливостям (фізичному та інтелектуальному розвитку). Це є основою того, що після завершення роботи учні отримують результат, який буде відповідати їх старанням та здібностям [1; 4].

Хід роботи вибудовується таким чином, що спершу вчитель знайомить дітей з майстернею, інструментами, оснащенням та правилами техніки безпеки роботи з ними. Потім проводять інструкцію із виконання запропонованої роботи. Ця інструкція містить кілька частин – обов'язкові пункти та простір для творчого самовираження. Таким чином роботи учнів будуть носити їх індивідуальний характер.

Чим старший клас, тим складніші роботи пропонуються дітям. Відповідно у п'ятому класі достатньо слідувати інструкціям учителя, але у старших класах перед початком роботи уже будуть підготовчі етапи: створення моделі майбутньої роботи, підбір матеріалів, математичні та геометричні обрахунки тощо.

Робота ведеться поетапно і триває не один урок. Таким чином, учні вчаться розуміти, що для досягнення результату потрібні зусилля, терпіння та час. Окрім того, важливою складовою кожного уроку ремесла за вальдорфською методикою є аналіз проробленої роботи. Це відбувається у такий спосіб: діти сідають в коло та викладають свої роботи на стіл чи лавочку посередині та дивляться на них наче як зі сторони. Вчитель веде бесіду, спонукаючи учнів говорити не лише про свою роботу, а і про результати однокласників у конструктивному руслі. Таким чином діти можуть надихнутись роботами своїх однокласників та отримати нові імпульси для подальшої роботи. Цей спосіб колективної роботи є дуже гуманним та ефективним, оскільки в групі створюється атмосфера доброзичливості та взаємодопомоги.

Ще одним важливим елементом роботи з деревиною є обов'язкова практичність виконаної роботи. Вчитель мотивує учнів перед тим, як приступити до праці поміркувати, де саме буде використовуватись виріб, який створить учень. Таким чином, робота йде не автоматичним шляхом, а з думками про майбутнє.

Короткий опис видів робіт відповідно до класу за вальдорфською методикою:

5 клас – робота ножем, рашпілем, скобелем, пилкою – виготовлення різних іграшок, кухонних лопаток, фігурок тварин;

6 клас – робота стамескою – створення ложок різного виду;

7 клас – робота з деревою, дротом, плоскогубцями, ударними стамесками, киянками – створення іграшок на рівновагу, механічних іграшок, маріонеток, виготовлення чаші;

8 клас – точні вимірювання, нерухомі з'єднання – виготовлення полиці, табуретів, стільців;

9 клас – робота з міддю, лозоплетіння, картонажна справа;

10 клас – робота з каменем, робота зі шкірою;

11 клас – робота над власним проектами у рамках вивченого матеріалу за шкільні роки.

Робота з деревиною потребує зусиль, навичок та спритності. Без цього не можливо досягти результату. Але врешті решт прикладені сили та час дають чудові плоди, адже діти можуть власними руками ще в такому юному віці створювати вироби, які будуть корисними у житті вже сьогодні. Це дає відчуття гідності, радості, собівартості та щастя. Хіба не це має бути головною метою навчання. Коли учень задоволено може сказати: «Я зробив це!» та продемонструвати результати своєї праці – це варте всього!

Коли діти працюють руками, то їх думки збираються «на кінчиках пальців», голова розслабляється, можуть зникати тривога, нав'язливі думки, страхи. Працюючи ритмічно, докладаючи зусиль, долаючи опір матеріалу, діти занурюються у свого роду медитацію і це дає можливість думкам та мисленню перезавантажитись.

Навчання у школі, яке бере до уваги не лише інтелект людини, а і всю людину загалом, безумовно є цілющим, всеохоплюючим, інтеграційним та різностороннім. Саме на цьому ґрунтуються принципи навчання дітей за вальдорфською педагогікою, що наразі відповідає запитам до молодих людей нашого стрімкого майбутнього.

Список використаних джерел

1. Апостолова Г. В. Розвиток здібностей за Вальдорфською педагогічною системою. *Обдарована дитина*. 2002. № 5. С. 30–34.

2. Бергхаут Л. Систематичне спостереження за розвитком дітей – нові можливості чи обмеження. *Дитина. Про Вальдорфську педагогіку*. 2002. № 9–10. С. 6.

3. Баханов. К. О. Вальдорфська педагогіка. *Інноваційні системи, технології та моделі навчання історії в школі*: монографія. Запоріжжя: Просвіта, 2004.

4. Головіна С. Розвиток творчих здібностей учнів Вальдорфської школи. *Завуч. Усе для роботи*. 2018. № 19/20. С. 19–21.

5. Мітюхіна В. Виховання вільної особистості у Вальдорфській школі. *Завуч*. 2008. № 25. С. 40–42.